Lietas arhīva Nr. A42-00793-21/13
ECLI:LV:ADRJRIT:2021:0806.A420252920.3.S

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA**
**RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2021. gada 6. augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Kuškina,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par SIA „Siriuss SA" vadītājas ģimenes ārstes /pers. B/ 2020. gada 1. septembra rīkojuma un Veselības inspekcijas 2020. gada 14. augusta atzinuma Nr. 3.1.2.?1./7593/360 atcelšanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Veselības inspekcija (turpmāk – inspekcija), pamatojoties uz Valsts ieņēmuma dienesta Nodokļu muitas un policijas pārvaldes Finanšu noziegumu izmeklēšanas daļas lūgumu, veica ekspertīzi, kurā izvērtēja pieteicējam /pers. A/ izsniegto darbnespējas lapu pamatotību no 2017. gada 7. jūlija līdz 2019. gada 4. novembrim.

[2] Ekspertīzes rezultātā inspekcija sagatavoja 2020. gada 14. augusta atzinumu Nr.3.1.2.-1/7593/360 (turpmāk – atzinums). Atzinums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Darbnespējas lapa Nr. 66867 par periodu no 2017. gada 7. augusta līdz 10. augustam uzskatāma par nepamatotu, jo nav ārsta speciālista konsultācija ar rekomendāciju pagarināt darbnespējas lapu virs 30 dienām. Savukārt darbnespējas lapa par periodu no 2017. gada 10. augusta līdz 20. augustam ir anulējama, jo pēc ierakstiem pieteicēja ambulatorā pacienta medicīniskā kartē, pieteicējs pie ģimenes ārstes nav vērsies. Tādējādi ģimenes ārste personīgi neizvērtēja pieteicēja veselības stāvokli, kas pamatotu darbnespējas lapas pagarināšanu.

[2.2] Arī darbnespējas lapa Nr. 67530 par periodu no 2017. gada 14. oktobra līdz 2017. gada 18. oktobrim anulējama, jo pēc ierakstiem pieteicēja ambulatorajā kartē pieteicējs šajā periodā pie ģimenes ārstes nav vērsies.

[2.3] Darbnespējas lapa Nr. 68830 anulējama par periodu no 2017. gada 23. decembra līdz 27. decembrim, jo nav fiksēti objektīvās izmeklēšanas dati, kas apliecinātu pieteicēja izvērtēto objektīvo veselības stāvokli. Darbnespējas lapa anulējama par periodu no 2017. gada 27. decembra līdz 2018. gada 7. janvārim, jo ģimenes ārste pieļāvusi Ministru Kabineta 2001. gada 3. aprīļa noteikumu Nr. 152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas un anulēšanas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr. 152) 10. punkta prasību pārkāpumu.

[2.4] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-29 anulējama par periodu no 2019. gada 21. februāra līdz 28. februārim, jo pieteicējs šajā laikā nav apmeklējis ģimenes ārstu.

[2.5] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-63 anulējama par periodu no 2019. gada 1. marta līdz 27. martam, jo ģimenes ārste nav konstatējusi pieteicējam tādas objektīvā veselības stāvokļa izmaiņas, kas pamatotu darbnespēju minētajā periodā. Savukārt periodā no 2019.gada 20. marta līdz 26. martam pieteicējs nav apmeklējis ģimenes ārstu, bet 2019.gada 27.marta vizītē noslēgta darbnespējas lapa.

[2.6] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-99 anulējama par periodu no 2019. gada 26. maija līdz 2019. gada 30. maijam, jo pēc ierakstiem ambulatorajā kartē pieteicējs pie ģimenes ārstes nav vērsies, tādējādi ģimenes ārste nav izvērtējusi pieteicēja veselības stāvokli.

[2.7] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-123 anulējama par periodu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 5. jūlijam un darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-150 anulējama par periodu no 2019. gada 6. jūlija līdz 2019. gada 7. augustam, jo pēc 30 dienām nav atkārtota ārsta speciālista konsultācija ar rekomendāciju pagarināt darbnespējas lapu virs 30 dienām.

[2.8] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-179 anulējama par periodu no 2019. gada 3. septembra līdz 2019. gada 4. novembrim, jo ģimenes ārste nav izvērtējusi pieteicēja veselības stāvokli.

[2.9] Atzinumā konstatēti arī vairāki ārstniecības režīma pārkāpumi. Konstatēts režīma pārkāpums par periodu no 2017.gada 4. augusta līdz 6. augustam, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Parīzē būdams darbnespējīgs, par periodu no 2017.gada 1.oktobra līdz 8.oktobrim, jo pieteicējs atradās svara korekcijas centrā *Akadēmija Vitality*, par periodu no 2017. gada 29. decembra līdz 2018. gada 7.janvārim, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Itālijā, par periodu no 2019. gada 30. marta līdz 7. aprīlim, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Kiprā, par periodu no 2019. gada 3. maija līdz 10. maijam, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Taškentā un no 2019. gada 31. augusta līdz 10. septembrim atradās ārzemju braucienā Turcijā būdams darbnespējīgs.

[3] Inspekcija ar 2020. gada 21. augusta paziņojumu Nr. 3.1.2.-1/7593/6630 informēja pieteicēja ģimenes ārsti /pers. B/ par to, ka ģimenes ārstei ir pienākums anulēt darbnespējas lapas, kuras inspekcijas atzinumā atzītas par izsniegtām bez objektīva pamatojuma, kā arī veikt ierakstus par režīma pārkāpumiem. Ģimenes ārste ar 2020. gada 1. septembra rīkojumu (turpmāk – rīkojums) anulēja pieteicējas izsniegtās darbnespējas lapas, kuras inspekcija atzina par izsniegtām bez objektīva pamatojuma. Vienlaikus ģimenes ārste rīkojumā veica ierakstus par režīma pārkāpumiem.

[4] Pieteicējs iesniedza tiesā pieteikumu par atzinuma un rīkojuma atcelšanu. Pieteikums ar tā papildinājumiem pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Inspekcija nav ievērojusi Administratīvā procesa likumā noteikto četru mēnešu termiņu administratīvā akta pieņemšanai un nav izdevusi motivētu lēmumu par termiņa pagarināšanu.

[4.2] Rīkojums uzskatāms par prettiesisku, jo inspekcija ģimenes ārstei nosūtīja vienīgi 2020. gada 21. augusta paziņojumu Nr. 3.1.2.-1/7593/6630, bet neiesniedza atzinumu. Neizsniedzot atzinumu, inspekcija pieļāva būtisku procesuālu pārkāpumu, jo obligāts priekšnoteikums, lai ārstniecības iestādes vadītājam būtu pienākums anulēt darbnespējas lapu, ir saņemts inspekcijas atzinums par darbnespējas lapas nepamatotu izsniegšanu.

[4.3] Ir pārkāptas pieteicēja tiesības tikt uzklausītam, jo pieteicējs nav sniedzis paskaidrojumus par inspekcijas dokumentos norādītajiem faktiem. Par administratīvo procesu pieteicēja uzzināja, kad saņēma rīkojuma kopiju no ģimenes ārstes.

[4.4] Nesaprotams ir ģimenes ārstes paskaidrojumā norādītais par to, ja ambulatorajā kartē nav ieraksta, tad pacienta apskate netika veikta, jo parasti visos gadījumos darbnespējas lapas bija izsniegtas tikai pēc pieteicēja personiskas apskates un izmeklēšanas. Tāpat arī nevar atzīt par ticamu ģimenes ārstes paskaidrojumu inspekcijai par trīs gadu seniem notikumiem.

[4.5] Ne atzinumā, ne inspekcijas 2020. gada 21. augusta paziņojumā Nr. 3.1.2.-1/7593/6630 nav norādīts, kādu tieši režīmu pieteicējs ir pārkāpis. Ārzemju brauciens darbnespējas laikā pats par sevi nevar tikt vērtēts kā ārsta noteiktā režīma pārkāpums vai ārstēšanās režīma pārkāpums. Pieteicējam nebija noteikta ārstēšanās slimnīcā vai mājās, pat ne mutvārdu rekomendācijas, kas ierobežo pieteicēja kustību. Pieteicējs nevar pārkāpt režīmu, kurš nebija noteikts.

[4.6] Ņemot vērā pieteicēja diagnozi, pieteicējam ir atļauts lidot ar lidmašīnu, lidojuma rezultātā nevar tikt nodarīts kaitējums pieteicēja veselībai. Pieteicējs stingri ievēroja visus ārsta ieteikumus un norādījumus, kas saistīti ar ārstniecību. Ārzemju braucienu mērķis galvenokārt bija tieši uzlabot veselības stāvokli, veicot veselības uzlabošanas procedūras.

[5] Inspekcija rakstveida paskaidrojumā tiesai norādīja, ka pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms pamatojoties uz atzinumā norādītajiem argumentiem. Inspekcija papildus norāda, ka pieteicējs netika uzklausīts, jo pieteicēja viedokļa noskaidrošana nav adekvāta. Pieteicējs šajā gadījumā varēja paust tikai savu subjektīvo viedokli par lietas apstākļiem. Inspekcija norāda, ka procesuālais termiņš atzinuma pieņemšanai ir nokavēts sakarā ar papildus uzdevumu veikšanu saistībā ar Covid-19 pandēmijas radītajām problēmām veselības aprūpē. Administratīvā akta atzīšana par prettiesisku nav samērīga ar procesuālā termiņa (21 diena) kavējumu. Gadījumā, ja notiktu lietas jauna izskatīšana, inspekcijas lēmums būtu identisks.

[6] Ģimenes ārste rakstveida paskaidrojumā norāda, ka visas darbnespējas lapas pieteicējam izsniegtas pieteicēja slimības dēļ. Paskaidrojumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] Tas, ka pieteicēja ambulatorās medicīniskās kartes noformēšanā tika pielaistas kļūdas nav pietiekams pamats, lai anulētu darbnespējas lapas šajā periodā. Ir jāpārliecinās par to, vai pacients tiešām šajā periodā ir bijis slims un darbnespējīgs.

[6.2] Darbnespējas lapas Nr. 66867 par periodu no 2017. gada 7. augusta līdz 10. augustam anulēšana uzskatāma par nepamatotu, jo pieteicējs 2017.gada 27.jūlijā tika nosūtīts pie neirologa. Tāpat arī darbnespējas lapas par periodu no 2017. gada 10. augusta līdz 20. augustam anulēšana uzskatāma par nepamatotu, jo pieteicējs nevarēja nokļūt pie neirologa ātrāk par 2017.gada 13.augustu.

[6.3] Darbnespējas lapas Nr. 67530 par periodu no 2017. gada 14. oktobra līdz 2017. gada 18. oktobrim anulēšana ir nepamatota, jo pieteicējs pie ārsta varēja nokļūt vienīgi 19.oktobrī, tādējādi ārste pārcēla vizīti no 13.oktobra uz 19.oktobri.

[6.4] Darbnespējas lapas Nr. 68830 anulēšana par periodu no 2017. gada 23. decembra līdz 27. decembrim ir nepamatota, jo ģimenes ārste gan 22.decembrī, gan 28.decembrī pagarināja darbnespējas lapu pēc apskates, pieņemto lēmumu pamatojot ambulatorajā kartē. Turklāt, ģimenes ārste pagarināja darbnespējas lapu pamatojoties uz neirologes /pers. C/ 2017.gada 20.decembra slēdzienu. Tas, ka netika veikti detalizēti ieraksti pieteicēja ambulatorajā kartē, nevar būt patvaļīgi atzīstams par noteikumu Nr. 152 10.punkta pārkāpumu.

[6.5] Darbnespējas lapas Nr. 010001048-B-19-29 anulēšana par periodu no 2019. gada 21. februāra līdz 28. februārim ir nepamatota, jo ģimenes ārste izvērtēja pieteicēja veselības stāvokli pēc tam, kad saņēma neirologes /pers. C/ 2019.gada 21.februāra izrakstu. Turklāt šis izraksts saskaņā ar Veselības centra 4 kārtību pie ģimenes ārstes varēja nonākt tikai vienā veidā – pacientam to atnesot. Lai gan pieteicēja ambulatorajā kartē ziņu par vizīti pie ģimenes ārstes nav, taču objektīvais pamatojums pieteicēja darbnespējai šajā periodā ir 2019.gada 21.februāra ārsta neirologa slēdziens pēc pieteicēja apskates.

[6.6] Darbnespējas lapa Nr. 010001048-B-19-63 anulēšana par periodu no 2019. gada 1. marta līdz 27. martam ir nepamatota, jo pieteicējs ieradās pie ģimenes ārstes 28.februārī.

[6.7] Darbnespējas lapas Nr. 010001048-B-19-99 anulēšana par periodu no 2019. gada 26. maija līdz 2019. gada 30. maijam ir nepamatota, jo ieraksti ambulatorajā kartē liecina par pieteicēja diagnozēm, veselības stāvokli un ārstēšanās procesu no 2019.gada aprīļa vidus līdz jūnija vidum. Darbnespējas lapa pagarināta līdz 2019.gada 30.maijam, jo pieteicējam tika nozīmēta atkārtota vizīte pie psihiatra 30.maijā. Ģimenes ārste 2019.gada 30.maijā saņēma ārsta psihiatra slēdzienu, kurā bija arī ieteikums pagarināt darbnespējas lapu.

[6.8] Darbnespējas lapas Nr. 010001048-B-19-150 anulēšana par periodu no 2019. gada 6. jūlija līdz 2019.gada 7. augustam uzskatāma par nepamatotu, jo pieteicējs pie neirologa varēja nokļūt vienīgi 4. jūlijā. Tāpat arī darbnespējas lapas Nr. 010001048-B-19-179 anulēšana par periodu no 2019. gada 3. septembra līdz 2019. gada 4. novembrim ir nepamatota, jo darbnespējas lapa tika pagarināta pamatojoties uz neirologa rekomendācijām.

[6.9] Attiecībā uz konstatētajiem režīma pārkāpumiem, norādāms, ka pieteicējam ir ieteicams rehabilitācijas terapijas (mērena fiziskā slodze, masāža, ūdens procedūras), taču ne aktīvs sports.

**Motīvu daļa**

[7] Lietā ir strīds, vai pamatoti anulētas pieteicējam izsniegtās darbnespējas lapas, kā arī noteikts pienākums fiksēt ārstniecības režīma pārkāpumus.

Saskaņā ar noteikumu Nr. 152 24. punktu inspekcija, veicot ekspertīzes un sniedzot atzinumus par darbspējas ekspertīzes kvalitāti ārstniecības iestādē, izvērtē, vai konkrētajā gadījumā konstatēto pārkāpumu dēļ darbnespējas lapu nepieciešams atzīt par nepamatoti izsniegtu. Savukārt noteikumu 12.2. punkts noteic, ka darbnespējas lapu anulē tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā tā izsniegta, ja saņemts inspekcijas atzinums par darbnespējas lapas nepamatotu izsniegšanu. Tādējādi minētajās tiesību normās ir ietverts ārstniecības personas pienākums pieņemt lēmumu par darbnespējas lapu anulēšanu, ja saņemts attiecīgs inspekcijas atzinums. Kaut arī šāds atzinums vispārīgi varētu tikt uzskatīts par starplēmumu, tomēr, ņemot vērā, ka tajā ietverts nepārprotams ārstniecības personas pienākums pieņemt lēmumu par darbnespējas lapu anulēšanu, ja saņemts attiecīgs inspekcijas atzinums,

atzinums ir atzīstams par atsevišķu administratīvo aktu, pār kuru veicama kontrole administratīvajā tiesā (*Senāta 2015. gada 8. aprīļa lēmuma lietā Nr. SKA-0686-15 (A420195115) 6. punkts*). Tādējādi izskatāmajā lietā ir pārbaudāma inspekcijas izdotā atzinuma pamatotība. Savukārt, ja atzinums tiks atzīts par nepamatotu, par prettiesisku un tādējādi atceļamu tiks atzīts arī ārstes uz atzinuma pamata izdotais rīkojums.

[8] Senāts ir norādījis, ka inspekcijai, pārbaudot ārsta izsniegto darbnespējas lapu pamatotību, ir jākonstatē, vai uz to izsniegšanas brīdi pastāvēja nepieciešamie priekšnoteikumi personas darbnespējas noteikšanai un lapas izsniegšanai (*Senāta 2015.gada 25.maija sprieduma lietā Nr. SKA-184/2015 (A420454211) 8. punkts*).

Darbnespējas noteikšanas un darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība reglamentēta Ārstniecības likumā un uz tā pamata izdotajos noteikumos Nr. 152. Atbilstoši Ārstniecības likuma 53. pantam personas pārejošu darbnespēju konstatē ārsts vai ārsta palīgs, savukārt noteikumu Nr. 152 3.1. punktā noteikts, ka darbnespējas lapu izsniedz sakarā ar slimību vai traumu, kas saistīta ar darbspēju zaudēšanu. Atbilstoši minēto noteikumu 10. punktam darbnespējas lapu izsniedz ārstniecības iestādes ārsts vai ārsta palīgs pēc personas personīgas apskates un izmeklēšanas, pieņemto lēmumu pamatojot medicīniskajā dokumentācijā. Savukārt noteikumu Nr. 152 21.[1] punkts paredz, ja darbnespēja ilgst 30 dienas un persona šajā laikposmā netika nosūtīta pie cita ārsta, ārsts, ņemot vērā personai diagnosticēto slimību, nosūta personu pie cita ārsta, ārsts, pie kura persona nosūtīta, izvērtē, vai darbnespēja ir jāturpina vai jāpārtrauc, to pamatojot pacienta medicīniskajā dokumentācijā, un šī ārsta lēmumu norāda darbnespējas lapā.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet, ka, vienīgais darbnespējas lapas izsniegšanas priekšnoteikums ir pastāvoša pacienta darbnespēja. Proti, pārbaudāms, vai pacientam laika periodā, par kuru tam izsniegta darbnespējas lapa, pastāvēja slimība vai trauma, kas saistīta ar darbspēju zaudēšanu. Ja minētais apstāklis tiek konstatēts, tad tālāk jau pārbaudāms, vai darbnespējas lapas izsniegšanā nav pieļauts kāds procesuāls pārkāpums. Proti, vai darbnespējas lapu ir izsniedzis ārsts vai ārsta palīgs, vai tā ir izsniegta pēc ārsta vai ārsta palīga veiktas personas personīgas apskates un izmeklēšanas, vai darbnespējas lapas pamatojums ir atspoguļots medicīniskajā dokumentācijā. Savukārt, ja pārkāpums ir pieļauts, pārbaudāms, vai tas ir atzīstams par tik būtisku, ka izsniegtā darbnespējas lapa ir anulējama.

Tiesas ieskatā, novērtējot pārkāpuma būtiskumu, ņemamas vērā arī pacienta tiesības uz adekvātu medicīnisko palīdzību un atveseļošanos, un darbnespējas lapas anulēšana vienīgi procesuāla rakstura pārkāpuma dēļ nebūtu samērīga ar šīm tiesībām.

[9] Kā ir atzinis Senāts, ierakstiem medicīniskajā dokumentācijā ir būtiska nozīme, taču tie nav vienīgais iespējamais objektīvais pamats apstākļu noskaidrošanai par personas darbnespēju. Inspekcijai ir jāpārbauda veselības aprūpes faktiskie apstākļi, nevis tikai tas, kā šī aprūpe atspoguļota medicīnas dokumentos (*Senāta 2015. gada 25. maija sprieduma lietā Nr. SKA – 184/2015 (A420454211) 9. punkts*). Kā izriet no tiesu prakses, tad lēmuma pamatotības neatspoguļošana medicīniskajā dokumentācijā ne visos gadījumos būs pamats tam, lai inspekcija atzītu, ka darbnespējas lapa ir izsniegta nepamatoti (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2020. gada 11. maija sprieduma lietā Nr. A420176818 5.4. punktu*). Tādējādi inspekcijas un arī tiesas korekts apstākļu novērtējums neaprobežojas vienīgi ar ierakstu medicīniskajos dokumentus pārbaudi, bet tam nepieciešamības gadījumā jābūt plašākam.

[10] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B66867 no 2017. gada 7. augusta līdz 20. augustam. Šāds lēmums pamatots ar Noteikumu Nr. 152 10. un 21.[1]punkta pārkāpumu, proti, pēc 30 dienām (pēc lapas izsniegšanas 7. jūlijā) nav bijusi speciālista konsultācija ar rekomendāciju pagarināt darbnespēju līdz 10. augustam, savukārt 10. augustā ģimenes ārste personīgi neizvērtēja pieteicēja veselības stāvokli un nepamatoti pagarināja darbnespēju līdz 20. augustam.

Ģimenes ārste tiesai paskaidrojusi, ka pieteicējs 27. jūlijā nosūtīts pie neirologa un 13. augustā saņemts neirologa slēdziens ar rekomendāciju pagarināt darbnespēju līdz 14. septembrim. Pieteicējs arī esot informējis, ka nevarot apmeklēt neirologu pirms 13. augusta, tāpēc darbnespēja tika pagarināta bez attiecīgās rekomendācijas. Ģimenes ārste piekrīt, ka, iespējams, šajā periodā vajadzēja noteikt vēl kontroles vizīti, tomēr esot ņemams vērā, ka speciālists ir apstiprinājis pieteicēja darbnespēju šajā laikā, jo tā turpinājās tūlīt pēc inspekcijas anulētā perioda.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 27. jūlija vizītes laikā pie ģimenes ārsta ir fiksēta atzīme par neirologa rekomendāciju (*lietas 1. sējuma 140. lapa*), kā arī 13. augusta neirologes izrakstā rekomendēts pagarināt darbnespēju līdz 14. septembrim (*lietas 1. sējuma 142.-143. lapa*). Inspekcija šo izrakstu ir ņēmusi vērā, atzīstot par pareizu izsniegto darbnespējas lapu par periodu no 21. augusta, kas pamatota ar šo neirologes rekomendāciju. Ievērojot, ka inspekcija nav apšaubījusi pieteicēja darbnespēju līdz 7. augustam, kā arī no 21. augusta (ņemot vērā tieši šo neirologes 13. augusta rekomendāciju), secināms, ka pieteicējam gan pirms, gan pēc anulētā perioda bijusi noteikta darbnespēja ar to pašu pamatu (kā izriet no ģimenes ārstes norādītā, atverot darbnespējas lapu A un neirologes izraksta, kurā rekomendēts pagarināt darbnespēju). Turklāt no neirologes izraksta konstatējams, ka arī 13. augustā pieteicējam pēc būtības konstatējama darbnespēja, kas turklāt vēl pagarināma uz mēnesi. No ģimenes ārstes vizītes laikā un neirologes izrakstā fiksētā konstatējams, ka pieteicēja veselības stāvoklis šajā periodā pēc būtības bijis nemainīgs. Tādējādi secināms, ka pieteicēja darbnespēja tā paša pamata dēļ turpinājusies no 7. jūlija līdz pat neirologes rekomendētajam 14. septembrim (ciktāl tas vērtējams konkrētās darbnespējas lapas ietvaros), tātad – arī periodā, par kuru anulēta darbnespējas lapa.

Nav strīda, ka 8. augustā vēl nebija saņemta speciālista rekomendācija pagarināt darbnespējas periodu, kā arī ka ģimenes ārste personīgi neizvērtēja pieteicēja veselības stāvokli 10. augustā. Tādējādi netika ievērots Noteikumu Nr. 152 10. un 21.[1] punkts, un ir konstatējams pārkāpums darbnespējas lapas noformēšanā.

Ģimenes ārste paskaidrojumā atzina, ka bija nosakāma kontroles vizīte, kā arī atsaucās uz speciālista nepieejamību pirms 13. augusta. Inspekcija šajā gadījumā nav tieši apšaubījusi neirologa pieejamību, un, ievērojot, ka šie notikumi risinājušies aptuveni pirms četriem gadiem, kas apgrūtina detalizētāku objektīvu šī apstākļa pārbaudi, tiesai nav pamata apšaubīt ģimenes ārstes paskaidroto. Ievērojot, ka periodā, attiecībā uz kuru konstatējams minētais pārkāpums, pēc būtības pieteicējam bija konstatējama darbnespēja, tiesa atzīst, ka pārkāpums ir formāls. No lietas materiāliem neizriet pamats uzskatīt, ka agrāka speciālista apmeklēšana, kas atbilstu tiesību normās noteiktajai kārtībai, vai pieteicēja veselības stāvokļa personiska pārbaude īsi pirms tā varētu būt novedusi pie citāda slēdziena attiecībā uz darbnespējas turpināšanos. Līdz ar to pārkāpums nav tik būtisks, kas pamatotu darbnespējas lapas anulēšanu šajā periodā.

[11] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 67530 no 2017. gada 14. oktobra līdz 18. oktobrim, pamatojoties uz Noteikumu Nr. 152 10. punktu, jo no 1. oktobra līdz 8. oktobrim pieteicējs pie ģimenes ārstes netika vērsies, kā arī 13. oktobrī pieteicējs netika izmeklēts (vērsās pie ģimenes ārstes tikai 19. oktobrī).

No lietas materiāliem konstatējams, ka 15. septembra vizītes laikā pieteicējam nākamā kontroles vizīte saistībā ar darbnespējas periodu pie ģimenes ārstes tika noteikta 13. oktobrī, tomēr lietā nav strīda, ka tā minētajā datumā nenotika, bet pieteicējs apmeklēja ģimenes ārsti 19. oktobrī. Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka 13. oktobra vizīte tika pārcelta uz 19. oktobri, tādēļ pieļauts procesuāls pārkāpums attiecībā uz darbnespējas lapas noformēšanu inspekcijas norādītajā laikā, tomēr pieteicēja turpinātā darbnespēja gan pirms, gan pēc šī perioda apliecina darbnespējas saglabāšanos arī

šajā periodā.

Tiesa konstatē, ka konkrētā darbnespējas lapa atvērta no 16. septembra līdz 13. oktobrim, iepriekšējā darbnespējas lapa noslēgta 15. septembra vizītes laikā un faktiski darbnespēja turpinās no 7. jūlija. 19. oktobra vizītes laikā atzīmēts, ka pieteicējs brīdinājis, ka agrāk pie neirologa netiks, bet neirologa 19. oktobra izrakstā rekomendēta darbnespējas lapas pagarināšana līdz 23. novembrim. Tāpat konstatēts, ka uzlabošanos pagaidām neredz, joprojām grūti noturēt pozu ilgstošāk par 20 minūtēm un sēdošu darbu šobrīd nevar pildīt. Inspekcija nav apšaubījusi darbnespējas pamatotību ne periodā līdz 13. oktobrim, ne no 19. oktobra. Ievērojot, ka periods, par kuru anulēta darbnespējas lapa, ir četras dienas ilgstošas darbnespējas perioda vidū, un nākamajā dienā pēc šī četru dienu perioda apmeklējuma laikā ģimenes ārste nav konstatējusi pieteicēja veselības stāvokļa uzlabošanos, tiesa piekrīt ģimenes ārstes norādītajam, ka no pieteicēja medicīniskās informācijas neizriet, ka šo četru dienu laikā pieteicēja veselības stāvoklis bija uzlabojies. Tādējādi atzīstams, ka pēc būtības pieteicējam šajā periodā bija konstatējama jau iepriekš noteiktā slimība un tās izraisīts darbspēju zaudējums, proti, pastāvēja objektīva darbnespējas turpināšanās.

Līdzīgi kā attiecībā uz iepriekš apskatīto anulēto darbnespējas periodu, arī šajā gadījumā nav strīda, ka darbnespējas lapa turpināta, neskatoties uz to, ka ģimenes ārste nav personīgi novērtējusi pieteicēja veselības stāvokli noteiktajā kontroles datumā, bet gan četras dienas vēlāk. Tādējādi ir konstatējams Noteikumu Nr. 152 10. punkta pārkāpums. Vienlaikus nav saskatāms, ka pieļautais pārkāpums būtu tik būtisks, lai pamatotu darbnespējas lapas anulēšanu. Kā jau norādīts, pieteicēja veselības stāvokļa personīga pārbaude notikusi ar kavēšanos, atsaucoties uz nepieciešamību apmeklēt speciālistu. Savukārt saturiski minētā speciālista izrakstā ir rekomendēta darbnespējas pagarināšana, un arī ģimenes ārste secinājusi, ka pieteicēja veselības stāvokļa uzlabošanos pagaidām neredz, tādēļ nav konstatējams, ka pieteicēja veselības stāvokļa novērtēšana iepriekš plānotajā 13. oktobrī būtu varējusi novest pie atšķirīga lēmuma attiecībā uz darbnespējas lapas pagarināšanu. Līdz ar to arī šis pārkāpums nav tik būtisks, kas pamatotu darbnespējas lapas anulēšanu šajā periodā.

[12] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 68830 par periodu no 2017. gada 23. decembra līdz 2018. gada 8. janvārim, atsaucoties uz diviem pārkāpumiem. Proti, 22. decembra ierakstā ģimenes ārste fiksējusi neirologes atzinumu, kurā pieteicēja atgriešanās darbā prognozēta 8. janvārī, norādījusi, ka darbnespējas lapa pagarināma no 20. decembra līdz 2. janvārim, un atzīmējusi, ka „rokā vēl nespēks", taču nav norādīti objektīvi izmeklēšanas dati, kas apliecinātu pacienta veselības stāvokli. Savukārt 27. decembra vizītes laikā nav konstatētas tādas pieteicēja veselības stāvokļa izmaiņas, kas pamatotu diagnozi, pārejošu darbnespēju vai nosūtīšanu uz komisiju.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja medicīniskajā kartē 22. decembrī ir ieraksts, kurā atzīmēta neirologa atzinuma saņemšana, kā arī norādīts, ka pēdējā mēneša laikā pamazām situācija uzlabojas un ka ir apspriežama iespēja nosūtīt pieteicēju uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisiju, lai pagarinātu darbnespēju (*lietas 1. sējuma 155. lapa*). Papildus tam šajā ierakstā ietverts vēl viens teikums, kura pārbaudi apgrūtina apstāklis, ka ieraksti kartē izdarīti rokrakstā. Tomēr tiesa, salīdzinot šo teikumu ar citiem ģimenes ārstes ierakstiem, apšauba, ka tajā būtu norādīts inspekcijas konstatētais „rokā vēl nespēks". Attiecīgie vārdi vairāk vizuāli līdzinās vārdiem „labi vēl nejūtas", tomēr ģimenes ārste inspekcijas konstatējumam neiebilst, kā arī tam nav izšķirošas nozīmes lietā, tādēļ tiesa neveic detalizētāku apstākļu novērtējumu. No lietas materiāliem arī konstatējams, ka ārste neirologe 2017. gada 20. decembra izrakstā norādījusi uz nepieciešamību pabeigt terapiju (ārstniecisko fizkultūru, masāžu, fizioterapiju), un norādījusi uz provizorisku pieteicēja atgriešanos darbā 8. janvārī (*lietas 2. sējuma 160.-161. lapa*).

Savukārt 27. decembrī medicīniskajā kartē atzīmēts, ka pacients joprojām nejūtas labi, labā kāja joprojām tirpst, pateicoties ĀFK muskuļu spēks pamazām atjaunojas, un finansiāla stāvokļa dēļ pacients gatavojas atsākt strādāt un atsakās no nosūtīšanas uz komisiju, fiksētas diagnozes G54.1., G44.8, F45.3, bet kontrole noteikta 7. janvārī.

Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka piekrīt, ka nav veikti detalizēti ieraksti ambulatorajā kartē, jo pieteicējam ir hroniska, lēnām progresējoša slimība, tādēļ ārste uzskatīja par pietiekamu ierakstu par veselības stāvokļa salīdzinošu mainīgumu un atzīmēts tas, ka muskuļu spēks uzlabojas. Darbnespējas lapas pagarināšanu objektīvi pamatoja ārsta neirologa izraksts.

Izvērtējot minētos apstākļus, tiesa secina, ka inspekcijas galvenie iebildumi saistīti ar trūkumiem ģimenes ārstes ierakstā un inspekcija nav apšaubījusi ārstes neirologes atzinumā norādīto par nepieciešamību pabeigt terapiju, tādēļ tiesai nav pamata apšaubīt, ka objektīvi pieteicēja veselības stāvoklis varēja atbilst darbnespējas lapas pagarināšanai pēc iepriekš noteiktā 22.decembra. Tomēr, ņemot vērā ģimenes ārstes paskaidrojumu, nav strīda, ka ārste ne 22. decembra, ne 27. decembra vizītes laikā nav izvērsti fiksējusi medicīniskajā kartē pieteicēja veselības stāvokli, bet aprobežojusies ar atsauci uz neirologa secinājumiem un vispārīgu informāciju, ka stāvoklis pamazām uzlabojas, lai gan sūdzības vēl pastāv, un formāli norādījusi pieteicēja diagnozes. Tādējādi ir konstatējams, ka ģimenes ārste nav pietiekami dokumentāri pamatojusi darbnespējas lapas pagarināšanu un ir saskatāms Noteikumu Nr. 152 10. punkta pārkāpums.

Izvērtējot, vai pārkāpumi ir tādi, kas pamatotu darbnespējas lapas anulēšanu, tiesa par būtisku uzskata apstākli, ka 22. decembra vizītes laikā ģimenes ārste, izvērtējot neirologa izrakstu un pieteicēja veselības stāvokli, pagarinājusi darbnespējas lapu līdz 2. janvārim, nevis neirologa provizoriski norādītajam 8. janvārim, proti, uz īsāku periodu nekā rekomendēts. Vienlaikus norādīts uz iespējas apsvēršanu vērsties Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā jautājumā par tālāku darbnespējas lapas pagarināšanu, kas norāda uz pretrunīgu pieteicēja veselības stāvokļa novērtējumu. Savukārt 27. decembra vizītes laikā ierakstā fiksēts, ka muskuļu spēks pamazām atjaunojas (kas liecinātu par veselības stāvokļa uzlabošanos), kā arī norādītas iepriekšējā apmeklējumā nenorādītas diagnozes (G54.1, G44.8 un F45.3), kas saturiski neatspoguļojas ne pārējā ierakstā norādītajā informācijā, ne arī pašas par sevi pamato personas darbnespēju. Tiesa piekrīt ģimenes ārstes paskaidrotajam, ka nemainīgs veselības stāvoklis varētu izskaidrot konspektīvāku veselības stāvokļa aprakstu, tomēr šajā gadījumā abās vizītēs fiksēta tā uzlabošanās. Šādā situācijā pilnvērtīgai apstākļu pārbaudei ir būtiski pietiekami detalizēti fiksēt pacienta veselības stāvokli. Turklāt 27. decembra vizītes laikā ģimenes ārste noteikusi garāku darbnespējas lapas pagarinājumu, nekā noteikts 22. decembra vizītes laikā, bet ne medicīniskā dokumentācija, ne ģimenes ārstes paskaidrojumi nesniedz priekšstatu par šī pagarinājuma iemesliem. To nevar izsecināt arī no turpmākā pieteicēja veselības stāvokļa, jo nākamās vizītes laikā darbnespējas lapa slēgta.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā pārkāpumi bijuši tik būtiski, ka tie kopumā liedz objektīvi pārliecināties par nepieciešamību pagarināt pieteicēja darbnespējas lapas, līdz ar to inspekcija pamatoti lēmusi tās anulēt.

[13] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-19-29 par periodu no 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. februārim, norādot, ka pēc ierakstiem ambulatorajā kartē pieteicējs laika periodā no 20. februāra līdz 3. marta pie ģimenes ārstes nav vērsies, tādēļ ģimenes ārste 20. februārī nav personīgi izvērtējusi pieteicēja veselības stāvokli un darbnespējas lapa pagarināta bez objektīva pamata.

Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka ir pārliecināta, ka ir izmeklējusi pieteicēju 2019. gada 21. februārī, kad arī saņēmusi neirologes izrakstu, bet pieļauj, ka ieraksti no pieteicēja medicīniskās kartes ir zaudēti.

Lietas materiālos atrodas ārstes neirologes 21. februāra izraksts, kurā pieteicējam rekomendēta darbnespēja līdz 2019. gada 20. martam. Citu objektīvi pārbaudāmu ziņu par pieteicēja apmeklējumu vai ģimenes ārstes apsvērumiem darbnespējas lapas pagarināšanā nav.

Ievērojot, ka inspekcija nav apšaubījusi ārstes neirologes izrakstā fiksēto, tiesai nav pamata apšaubīt, ka pieteicējam norādītajā periodā bija saslimšana, kas varēja radīt darbnespēju. Ģimenes ārstes apsvērumu neesība darbnespējas lapas pagarināšanā varētu tikt vērtēta kā Noteikumu Nr.152

10. punkta pārkāpums, neatkarīgi no tā, vai ieraksta nav bijis, vai tas pazaudēts. Ievērojot, ka pieteicēja medicīniskā karte vesta manuālā formā, tiesa neizslēdz iespēju, ka kāda apmeklējuma ieraksts var izkrist no tās un pazust, un arī lietā esošie dokumentu nenonāk pretrunā šādai iespējai (piemēram, nākamais ieraksts 4. martā sākts jaunā lapā). Lai gan šāda situācija norāda uz būtisku rūpības trūkumu medicīnisko dokumentu uzglabāšanā, attiecībā uz darbnespējas lapas pagarināšanas aspektu tiesa ņem vērā, ka konkrētā darbnespējas lapa atvērta 2019. gada 31. janvārī, pagarināta 4. februārī, 11. februārī. Tādējādi aptuveni mēnesi pirms strīdus perioda, kurā anulēta darbnespējas lapa, pieteicējam ilgusi darbnespēja, kā arī pieteicēja darbnespēju strīdus periodā netieši apliecina neirologa secinājumi 21. februāra izrakstā. Ievērojot, ka šajā izrakstā rekomendēts pagarināt darbnespējas lapu uz mēnesi, nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja veselības stāvoklis šajā strīdus periodā varētu būt uzlabojies. Līdz ar to tiesa nekonstatē, ka pieļautais pārkāpums būtu varējis ietekmēt darbnespējas lapas pagarināšanas nepieciešamību. Tādējādi inspekcijas lēmums šajā daļā nav pamatots.

[14] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-19-63 par periodu no 2019. gada 1. marta līdz 27. martam. Inspekcija šādu lēmumu pamatojusi ar to, ka pieteicējs nav vērsies pie ģimenes ārstes laika periodā no 1. līdz 4. martam, un no 20. marta līdz 26. martam, savukārt 4. un 11. marta apmeklējumu laikā ģimenes ārste nav konstatējusi tādas objektīvas veselības stāvokļa izmaiņas, kas pamatotu darbnespēju laikā no 5. marta līdz 26. martam.

[14.1] Ģimenes ārste paskaidroja, ka pieteicējs bijis vizītē 28. februārī, kad noslēgta iepriekšējā darbnespējas lapa un atvērta apskatāmā lapa. Arī ieraksti medicīniskajā kartē par šo vizīti ir pazuduši, tomēr ieraksts par pacienta vizīti ir fiksēts medicīnisko dokumentu reģistrēšanas elektroniskajā sistēmā SMART, kā arī pieteicējs iesniedzis čeku par 28. februāra vizītes apmaksu.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka ģimenes ārstes iesniegtajās izdrukās no SMART sistēmas (*lietas 1. sējuma 107. un 111. lapa*) fiksēta pieteicēja vizīte 2019. gada 28. februārī un norādīts, ka pieteicējs atnesis izrakstu no neirologa ar rekomendāciju turpināt darbnespējas lapu. Tāpat lietas materiālos ir pieteicēja apmaksāts čeks par ģimenes ārsta atkārtotu konsultāciju, kas atbilst izdrukai no sistēmā reģistrētiem čekiem (*lietas 1. sējuma 116. un 136. lapa*). Tādējādi tiesa gūst pārliecību, ka pieteicējs 28. februārī ir apmeklējis ģimenes ārsti.

No izdrukā par apskati ietvertās informācijas (*lietas 1. sējuma 111. lapa*) konstatējams, ka 28. februāra vizītē viena darbnespējas lapa noslēgta (noslēgšanas datums norādīts 28.03.2019, tomēr tiesai nerodas šaubas par acīmredzamu pārrakstīšanās kļūdu), kā arī no 1. marta atvērta cita darbnespējas lapa. Tāpat konstatējams, ka pieteicējam izrakstīti medikamenti. Tomēr izdrukas neatspoguļo konkrētu pieteicēja veselības stāvokli un nepamato darbnespējas faktu. Turklāt izdrukās norādītais, ka pieteicējs šajā vizītē atnesis izrakstu no neirologa, neatspoguļojas citos lietas materiālos. Proti, lietas materiālos nav ziņu par neirologa apmeklējumu 28. februārī, savukārt iepriekšējais – 21. februāra izraksts, kas ir lietas materiālos, atbilstoši ģimenes ārstes un pieteicēja paskaidrojumiem (*lietas 2. sējuma 17. lapa*) tika nodots jau 21. februāra vizītes laikā. Ievērojot, ka iepriekš neirologa izraksti iesniegti ģimenes ārstam tajā pašā dienā vai pāris dienu vēlāk (piemēram, 2017. gada 19. oktobra izraksts un vizīte 19. oktobrī, 2017. gada 20. decembra izraksts un vizīte 22. decembrī), kā arī izraksta nodošanu ģimenes ārstei 21. februārī paskaidrojumos apstiprina pieteicējs, tiesa par ticamāku atzīst ģimenes ārstes paskaidrojumu par 21. februāra izraksta novērtēšanu tieši 21. februāra vizītes laikā, nevis nedēļu vēlāk, jo šāda vilcināšanās nebūtu personas interesēs. Tādējādi šie 28. februāra vizītes apliecinājumi nesniedz pietiekamu priekšstatu par vizītes laikā konstatēto, kā arī izdrukās atspoguļotā informācija nesaskan ar citām ziņām lietā.

[14.2] Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka gan 4. martā, gan 11. martā esot pietiekami novērtējusi pieteicēja veselības stāvokli un secinājusi, ka tas neuzlabojas, tostarp 11. martā pieteicējs nosūtīts pie psihiatra ar aizdomām par izdegšanas sindromu. To apliecinot arī pacienta slimības attīstība dinamikā un vēlāk apstiprinājusies pieteicēja diagnoze „depresija".

Tiesa piekrīt ģimenes ārstei, ka veselības stāvokļa neuzlabošanās salīdzinājumā ar situāciju, kurā pamatoti izsniegta darbnespējas lapa, varētu pamatot darbnespējas lapas pagarināšanu. Tomēr konkrētajā gadījumā nepietiekamā informācija par iepriekš izsniegtās darbnespējas lapas pamatotību liedz pārliecināties arī par tās pagarināšanas pamatotību. Līdz ar to 4. marta vizītes laikā veiktie ieraksti nepietiekami atspoguļo darbnespējas lapas pagarināšanas korektumu. 11. marta vizītes laikā veiktais ieraksts sniedz plašāku priekšstatu par pieteicēja veselības stāvokli, jo tas satur informāciju par simptomu mainīgumu, kā arī aizdomām par konkrētu diagnozi (norādot uz garastāvokļa maiņu, bezmiegu, nestabilitāti, kā arī stabilu hemodinamiku). Vienlaikus norāde uz simptomu mainīgumu un iepriekš nefiksētas diagnozes aizdomām, liecina, ka darbnespējas lapas izsniegšanai pēc būtības varētu būt konstatējams atšķirīgs pamats nekā iepriekš. Proti, tas vairs nav nešaubīgi saistāms ar neirologa 2019. gada 21. februāra izrakstā norādītajām veselības problēmām.

[14.3] Inspekcija norādījusi, ka 20. martā ģimenes ārste nav personīgi izvērtējusi pieteicēja veselības stāvokli, tādēļ nebija pamata pagarināt darbnespējas lapu līdz 27. martam. Šo konstatējumu ģimenes ārste tieši nav apstrīdējusi, kā arī no ārstes paskaidrojumiem, ka pieteicējs pēc 28. februāra apmeklējis ģimenes ārsti divas reizes – 4. un 11. martā, secināms, ka minētais konstatējums ir korekts. Arī lietas materiāli neapstiprina šādas vizītes esību. Tiesa konstatē, ka lietas materiālos ir neirologa 21. marta izraksts, kurā rekomendēta darbnespējas lapas pagarināšana, tomēr no 27. marta vizītes laikā fiksētā izriet, ka šis ieraksts ģimenes ārstei nodots jau pēc strīdus perioda.

[14.4] Apkopojot minēto, tiesa atzīst par pamatotu inspekcijas secinājumu, ka nav iespējams pārliecināties par to, vai bijis objektīvs pamats darbnespējas lapas izsniegšanai pieteicējam laikā no 1. marta līdz 27. martam.

Lai gan inspekcija nepamatoti nav ņēmusi vērā citas tiesas novērtētās ziņas, kas apliecina pieteicēja vizīti 28. februārī, ne no tām, ne arī 4. marta vizītes laikā ierakstā norādītā par stāvokļa nemainīgumu nav iespējams objektīvi novērtēt, vai pieteicēja veselības stāvoklis bijis tāds, kas pamato darbnespēju. Savukārt attiecībā uz darbnespējas lapas izsniegšanu no 11. marta atzīstams, ka ģimenes ārste bija fiksējusi vienīgi aizdomas par diagnozi, kas varētu pamatot pieteicēja darbnespēju, taču tiesa piekrīt inspekcijai, ka norādītie simptomi (garastāvokļa maiņa, bezmiegs, nestabilitāte, atsaucoties uz „iepriekšējo" diagnozi) nepamato darbnespējas lapas pagarināšanu attiecīgajā brīdī. Tiesa nesaskata, ka ieraksta trūkumus varētu atspēkot ģimenes ārstes norādītais apstāklis, ka pieteicējam vēlāk tikusi apstiprināta diagnoze „depresija". No lietas materiāliem secināms, ka šāds speciālista apstiprinājums izriet vienīgi no narkologa – psihiatra /pers. D/ 2019. gada 30. maija izraksta (*lietas 1. sējuma 182.-183. lapa*), kas nav vērtējams kā pietiekams pieteicēja veselības stāvokļa novērtējums 11. martā. Tiesa atzīmē, ka lietā netiek apšaubīts tas, vai bija pamatota pieteicēja nosūtīšana pie speciālista, bet gan tas, vai konkrētā brīdī ir fiksēts pietiekams pamats darbnespējas lapas izsniegšanai. Visbeidzot ziņu trūkums par pieteicēja veselības stāvokļa novērtējumu 20. martā neļauj pārliecināties par izsniegtās darbnespējas lapas pamatotību.

Līdz ar to inspekcijas lēmums anulēt šo darbnespējas lapu atzīstams par pamatotu.

[15] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-19-99 par periodu no 26. maija līdz 30. maijam, jo pieteicējs no 25. maija līdz 29. maijam pie ģimenes ārstes nav vērsies un tādējādi lapa pagarināta bez objektīva pamatojuma.

Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka pieteicēja veselības stāvoklis un diagnozes no aprīļa vidus līdz jūnija vidum apliecina darbnespējas lapas pagarināšanas pamatotību arī šajā laikā. Tāpat ģimenes ārste norāda, ka ieraksts par kontroli 25. maijā tika izdarīts tajā pašā dienā, bet pirms speciālista apmeklējuma 15. maijā, kad nākamā vizīte noteikta 30. maijā, tādēļ plānotā vizīte no 25. maija vēlāk tika pārcelta uz 31. maiju.

Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka 2019. gada 12. aprīļa vizītes laikā pieteicējs atkārtoti nosūtīts pie psihiatra, norādot uz aizdomām par izdegšanas sindromu, kā arī aizpildīts depresijas pašnovērtējuma tests, kas uzrāda vidēji smagu depresiju (*lietas 1. sējuma 176.-177. lapa*). 2019. gada

18. aprīļa neirologes izrakstā kā blakusslimība norādīts astenodepresīvs sindroms (*lietas 1. sējuma 178.-179. lapa*). Ģimenes ārstes apmeklējuma laikā 28. aprīlī norādīts, ka pieteicēja veselības stāvoklis ir bez izmaiņām, bet apmeklējuma laikā 15. maijā fiksēts, ka pieteicējs aizvests pie speciālista-psihiatra (*lietas 1. sējuma 180.-181. lapa*). Savukārt 30. maijā narkologs-psihiatrs izrakstā pieteicējam atzīmējis vidēji smagu depresiju, un tajā pašā dienā apmeklējot ģimenes ārsti pagarināta pieteicēja darbnespējas lapa (*lietas 1. sējuma 182.-184. lapa*). Tādējādi lietas materiāli apliecina, ka ar depresiju saistītie simptomi bez būtiskām izmaiņām pastāvējuši gan pirms, gan pēc strīdus perioda. Turklāt darbnespējas lapa pagarināta arī pēc šī perioda. Līdz ar to tiesai nerodas šaubas, ka pieteicēja veselības stāvoklis strīdus periodā būtu bijis pamats darbnespējas lapas pagarināšanai.

Darbnespējas lapas izsniegšana bez pacienta personīga veselības stāvokļa nenovērtēšanas būtu būtisks Noteikumu Nr. 152 10. punkta pārkāpums. Ģimenes ārstes paskaidrotais, ka šāda situācija radusies saistībā ar vizītes pārcelšanu, nav pilnībā objektīvi pārbaudāms. Tomēr, ņemot vērā, ka paskaidrojums ir saskanīgs ar lietas materiālos esošo informāciju par ģimenes ārstes un psihiatra apmeklējumu vienā dienā (15. maijā), tiesa atzīst par ticamu, ka kontroles laiks varēja tikt noteikts pirms kļuva zināms nākamais speciālista apmeklējuma laiks. Ņemot vērā, ka 30. maijā tika gūts apstiprinājums darbnespējas lapas pagarināšanai, šāds pārkāpums, tiesas ieskatā, pielīdzināms darbnespējas lapas izsniegšanai ar atpakaļejošu datumu. Proti, tas ir atzīstams par procesuālas dabas pārkāpumu, tomēr kopsakarā ar objektīvu darbnespējas lapas izsniegšanas pamatu, tiesa nesaskata, ka pārkāpums būtu tik būtisks, lai anulētu darbnespējas lapu šajā periodā.

[16] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-B-19-123 par periodu no 2019. gada 1. jūlija līdz 5. jūlijam. Lēmums pamatots ar to, ka darbnespējas lapa, kas atvērta 30. maijā, pagarināta vairāk kā par 30 dienām bez atkārtota ārsta speciālista konsultācijas.

Ģimenes ārste paskaidrojusi, ka darbnespēja noteikta pamatoti, un to apliecina arī neirologes 2019. gada 4. jūlija izraksts.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 30. maija vizītes laikā atvērta jauna darbnespējas lapa, attiecībā uz kontroles vizīti vienlaikus norādot gan 30. jūniju, gan „pēc neirologa konsultācijas". Nākamajā vizītē 2019. gada 12. jūnijā ierakstā atspoguļotas pacienta sūdzības, kā arī norādīts, ka pieteicējs tiek nosūtīts uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisiju un darbnespējas lapa pagarināta līdz nosūtīšanai. Savukārt 2019. gada 4. jūlijā neirologe izrakstā rekomendējusi darbnespēju līdz 8. augustam (*lietas 1. sējuma 188-189. lapa*).

No ģimenes ārstes vizīšu laikā un speciālista izrakstā norādītā secināms, ka pieteicēja veselības stāvoklis bija tāds, kas pamatoja darbnespējas lapas turpināšanos strīdus periodā. Inspekcija šo apstākli neapstrīd, atsaucoties uz procesuālu pārkāpumu – speciālista atzinuma trūkumu uz 1. jūliju. Ievērojot, ka šāds atzinums ar rekomendāciju pagarināt darbnespējas lapu tika sniegts 4. jūlijā, tiesa atzīst, ka ir pieļauts procesuāls pārkāpums. Vienlaikus šāds pārkāpums, saņemot nepieciešamo atzinumu četras dienas vēlāk nav vērtējams kā tik būtisks, lai pamatotu darbnespējas lapas anulēšanu šajā periodā, jo nav pamata uzskatīt, ka precīza tiesību normās noteiktās kārtības ievērošana varētu novest pie atšķirīga rezultāta. Līdz ar to šajā gadījumā inspekcija nepamatoti lēmusi par darbnespējas lapas anulēšanu.

[17] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-B-19-150 par periodu no 2019. gada 6. jūlija līdz 7. augustam, jo pēc 30 dienām (no 1. jūlija) nav atkārtota ārsta speciālista konsultācija ar rekomendāciju pagarināt darbnespējas lapu.

Tiesa šo secinājumu atzīst gan par iekšēji pretrunīgu, gan neatbilstošu lietas materiāliem. Norādītais periods no 6. jūlija acīmredzami nav periods 30 dienas pēc 1. jūlija. Savukārt, ja pieņemtu, ka inspekcija kļūdījusies, norādot 1. jūniju, tās secinājumi arī saturiski neatbilst lietā konstatējamajiem apstākļiem.

Proti, inspekcija atzinuma 13. lapā (*lietas 1. sējuma 42. lapa*) fiksējusi, ka pieteicējs 2019. gada 4. jūlijā apmeklējis neirologi, kas rekomendējusi pagarināt darbnespējas lapu līdz 8.-10. augustam, norādot arī, ka izpildīta veidlapa nosūtīšanai uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisiju. Arī lietas materiālos atrodas šīs vizītes izraksts, kurā arī norādīta rekomendācija pagarināt darbnespējas lapu līdz 8. augustam (*lietas 1. sējuma 188.-189. lapa*). Līdz ar to 5. jūlija ģimenes ārstes vizītes laikā darbnespējas lapa pagarināta pēc speciālista rekomendācijas un atbilstoši Noteikumu Nr. 152 21.[1] punktam.

Ievērojot minēto, inspekcijas lēmums šajā daļā ir nepamatots un atceļams.

[18] Pieteicējam anulēta darbnespējas lapa B 010001048-B-19-179 par periodu no 2019. gada 3. septembra līdz 4. novembrim, jo ģimenes ārste 13. septembrī nav personīgi izvērtējusi pieteicēja veselības stāvokli.

Ģimenes ārste paskaidrojumā atzīst, ka pagarinājusi darbnespējas lapu, balstoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2019. gada 2. septembra atzinumu par indikācijām pieteicēja darbnespējas pagarināšanai ilgāk par 26 nedēļām un neirologes 4. septembra izrakstu ar rekomendāciju pagarināt darbnespēju. Ģimenes ārste paskaidro, ka pēc šāda komisijas atzinuma uzskatījusi, ka pieteicējam bija tiesības vairāk ārstēties pie psihoterapeita un nav nozīmējusi pietiekami daudz kontroles vizītes, taču ņemams vērā, ka no 22. jūlija pieteicēja darbnespējas lapas vairs netika apmaksātas.

No Noteikumu Nr. 152 17.[1] punkta izriet, ja personas darbnespēja turpinās ilgāk par 26 nedēļām, pēc ārsta nosūtījuma Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija sniedz atzinumu par darbnespējas lapas pagarināšanu darbnespējas periodā, kas turpinās ilgāk par 26 nedēļām, bet ne ilgāk par 52 nedēļām. Norma neparedz, ka komisija noteiktu konkrētu darbnespējas periodu nākotnē, kurā izsniedzama darbnespējas lapa. Arī konkrētajā gadījumā 2019. gada 2. septembra atzinums aprobežojas ar to, ka tiek konstatētas indikācijas darbnespējas lapas pagarināšanai ilgāk par 26 nedēļām (*lietas 1. sējuma 198. lapa*). Tādējādi var piekrist inspekcijai, ka atzinums neaizstāj darbnespējas lapu un ģimenes ārstam jāveic visas parastās darbības, novērtējot darbnespējas lapas izsniegšanu un periodu, uz kuru tā izsniedzama. No minētā secināms, ka ģimenes ārstes rīcība, paļaujoties uz šo atzinumu, neatbilst Noteikumu Nr. 152 10. punktam.

No lietas materiālos esošā neirologes /pers. C/ inspekcijai sniegtā 2020. gada 26. jūnija paskaidrojuma (*lietas 2. sējuma 125.-128. lapa*) konstatējams, ka neirologe atzīst, ka 4. septembra izraksts veikts bez pieteicēja klātbūtnes, balstoties uz atzinumu, un līdz ar to ģimenes ārstam dotā rekomendācija pagarināt darbnespējas lapu līdz 25. oktobrim ir nepamatota. Tiesai nav pamata apšaubīt šo paskaidrojuma patiesumu, jo citādi nav izskaidrojama speciālistes rīcība, sniedzot sev nelabvēlīgas ziņas. No minētā izriet, ka arī otrs avots, balstoties uz kuru ģimenes ārste bez pieteicēja personīgas veselības stāvokļa pārbaudes, izsniegusi darbnespējas lapu, nesniedz objektīvas ziņas par pieteicēja veselības stāvokli.

Ievērojot, ka konkrētā darbnespējas lapa izsniegta bez pieteicēja pārbaudes, balstoties uz nepārbaudītu neirologes sniegtu informāciju par pieteicēja veselības stāvokli, kā arī uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas atzinumu, kurš nepietiekami atspoguļo pieteicēja veselības stāvokli darbnespējas lapas turpmākai izsniegšanai, atzīstams, ka nav gūstama pārliecība par pieteicēja objektīvu veselības stāvokli un nepieciešamību izsniegt darbnespējas lapu līdz 4. novembrim, kad pieteicējs nākamo reizi apmeklējis ģimenes ārsti. Līdz ar to inspekcijas secinājums, ka darbnespējas lapa šajā periodā ir anulējama, ir pamatots.

[19] Apkopojot tiesas secinājumus par darbnespējas lapu anulēšanas pamatotību, tiesa atzīst, ka ir konstatējams pamats anulēt darbnespējas lapas periodā no 2017. gada 23. decembra līdz 2018. gada 8. janvārim, no 2019. gada 1. marta līdz 27. martam, kā arī periodā no 2019. gada 3. septembra

līdz 4. novembrim. Turpretī par nepamatotu atzīstama citu darbnespēju lapu anulēšana (periodā no 2017. gada 7. augusta līdz 20. augustam, 2017. gada 14. oktobra līdz 18. oktobrim, 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. februārim, no 26. maija līdz 30. maijam, no 2019. gada 1. jūlija līdz 5. jūlijam, no 2019. gada 6. jūlija līdz 7. augustam).

[20] Attiecībā uz atzinumā konstatētajiem ārstniecības režīma pārkāpumiem pārbaudāms, vai inspekcijas norādītajos periodos pieteicējam bija noteikts konkrēts ārstniecības režīms un, ja bija, vai norādītās pieteicēja aktivitātes bija ar to nesaderīgas.

[20.1] Inspekcija norādījusi, ka režīms pārkāpts periodā no 2017.gada 4. augusta līdz 6. augustam, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Parīzē.

No lietas materiālos esošā 4. augusta ģimenes ārstes apmeklējuma ieraksta, kurā noteikta darbnespēja šim periodam, tiesa nekonstatē norādes par konkrētu ārstēšanās režīmu (*lietas 1. sējuma 141. lapa*). Ievērojot minēto, inspekcijas secinājumi par šāda nekonkretizēta režīma pārkāpumu atzīstami par nepamatotiem.

[20.2] Inspekcija norādījusi, ka režīms pārkāpts periodā no 2017.gada 1.oktobra līdz 8.oktobrim, jo pieteicējs atradās svara korekcijas centrā *Akadēmija Vitality*.

No lietas materiālos esošā 25. septembra ģimenes ārstes apmeklējuma ieraksta, kurā noteikta darbnespēja šim periodam, tiesa nekonstatē norādes par konkrētu ārstēšanās režīmu (lietas 1. sējuma 146. lapa), savukārt neirologes rekomendācijā attiecībā uz darbnespēju šajā periodā (*2017. gada 14. septembra izraksts lietas 1. sējuma 148.-149. lapā*) atzīmēts brīvs režīms. Inspekcija nav pamatojusi, ka atrašanās šajā centrā varētu pārkāpt brīvu režīmu, un arī tiesa šādu iespēju nesaskata. Līdz ar to lēmums šajā daļā atzīstams par nepamatotu.

[20.3] Inspekcija konstatējusi režīma pārkāpumu periodā no 2017. gada 29. decembra līdz 2018. gada 7.janvārim, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Itālijā. Ievērojot, ka inspekcija anulēja darbnespējas lapu šajā periodā, nav nozīmes papildus ārstniecības režīma pārkāpumu vērtējumam, jo attiecīgu ierakstu anulētā darbnespējas lapā nav iespējams veikt. Vienlaikus tiesa konstatē, ka neirologes 2017. gada 20. decembra izrakstā, kurā rekomendēta darbnespēja šajā periodā, norādīts brīvais režīms (*lietas 1. sējuma 160.-161. lapa*). Ņemot vērā, ka šāda pārkāpuma fiksācija faktiski nav iespējama un ir saturiski nekorekta, inspekcijas lēmums ir nepamatots.

[20.4] Inspekcija konstatējusi režīma pārkāpumu periodā no 2019. gada 30. marta līdz 7. aprīlim, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Kiprā.

No lietas materiālos esošā 2019. gada 27. marta ģimenes ārstes apmeklējuma ieraksta, kurā noteikta darbnespēja šim periodam, tiesa nekonstatē norādes par konkrētu ārstēšanās režīmu (*lietas 1. sējuma 175. lapa*), kā arī konkrēts režīms nav norādīts neirologes 2019. gada 21. marta izrakstā, kurā rekomendēta darbnespēja šajā periodā (*lietas 1. sējuma 173.-174. lapa*). Ievērojot minēto, inspekcijas secinājumi par šāda nekonkretizēta režīma pārkāpumu atzīstami par nepamatotiem.

[20.5] Inspekcija konstatējusi režīma pārkāpumu periodā no 2019. gada 3. maija līdz 10. maijam, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Taškentā.

No lietas materiālos esošā 2019. gada 28. aprīļa ģimenes ārstes apmeklējuma ieraksta, kurā noteikta darbnespēja šim periodam, tiesa nekonstatē norādes par konkrētu ārstēšanās režīmu (*lietas 1. sējuma 180. lapa*), kā arī konkrēts režīms nav norādīts neirologes 2019. gada 18. aprīļa izrakstā, kurā rekomendēta darbnespēja šajā periodā (*lietas 1. sējuma 178.-179. lapa*). Ievērojot minēto, inspekcijas secinājumi par šāda nekonkretizēta režīma pārkāpumu atzīstami par nepamatotiem.

[20.6] Inspekcija konstatējusi režīma pārkāpumu periodā no 2019. gada 31. augusta līdz 10. septembrim, jo pieteicējs atradās ārzemju braucienā Turcijā.

No lietas materiālos esošā 2019. gada 12. augusta ģimenes ārstes apmeklējuma ieraksta, kurā atvērta darbnespēja šim periodam (nenosakot kontroles laiku), tiesa nekonstatē norādes par konkrētu ārstēšanās režīmu (*lietas 1. sējuma 192. lapa*), kā arī konkrēts režīms nav norādīts neirologes 2019. gada 8. augusta izrakstā, kurā rekomendēta darbnespēja šajā periodā (*lietas 1. sējuma 190.-191. lapa*). Turklāt inspekcija ir anulējusi pieteicējam izsniegto darbnespējas lapu par daļu no šī perioda – no 3. septembra, līdz ar to šajā daļā pārkāpuma fiksēšana nav iespējama. Ievērojot minēto, inspekcijas secinājumi par šāda nekonkretizēta režīma pārkāpumu atzīstami par nepamatotiem.

[20.7] Pieteicējs sniedzis skaidrojumu par norādīto braucienu un apmeklējumu iemesliem, kā arī izteicis iebildumus pret inspekcijas tiesībām uzdot ģimenes ārstam veikt noteiktus ierakstus, tomēr tiesa secina, ka šiem apsvērumiem nav izšķirošas nozīmes lietā, jo inspekcijas secinājumi atzīstami par saturiski nepamatotiem neatkarīgi no braucienu mērķiem un citiem pieteicēja norādītajiem apsvērumiem. Minēto iemeslu dēļ tiesa arī nevērtē, vai un kādā mērā uz lietu varētu attiecināt ārsta neirologa /pers. E/ 2020. gada 5. novembra slēdzienu par pieļaujamo pieteicēja slodzi, jo tas nevar ietekmēt sprieduma secinājumus šajā jautājumā.

[20.8] Apkopojot minēto, inspekcija nepamatoti norādījusi uz režīma pārkāpumiem, jo medicīniskā dokumentācija šajos periodos neuzrāda konkrētu pieteicējam noteiktu režīmu, kā arī inspekcija šo secinājumu nav pamatojusi ar citiem apsvērumiem (piemēram, pieteicējam noteikto diagnozi pašu par sevi, kas nešaubīti norādītu uz konkrētu ārstniecības režīmu). Līdz ar to ir pilnībā atceļams inspekcijas norādītais pienākums ģimenes ārstei fiksēt pieteicējam noteiktā ārstniecības režīma pārkāpumus.

[21] Pieteicējs pieteikumā iebildis pret procesuālu pārkāpumu pieļaušanu lēmuma pieņemšanā. Ievērojot, ka lēmums daļēji atzīstams par saturiski pamatotu, ir pārbaudāmi šie iebildumi.

[21.1] Lietā nav strīda, ka inspekcijas atzinums un lēmums pieņemts, nokavējot procesuālo termiņu lēmuma pieņemšanai. Tādēļ izvērtējama procesuālā pārkāpuma iespējamā ietekme uz lēmuma saturu.

Inspekcija pieļauto termiņa nokavējumu skaidro ar pandēmijas radītajiem neparedzētajiem uzdevumiem, kā arī norāda, ka arī lietas jaunas izskatīšanas gadījumā inspekcijas lēmums būtu identisks.

Tiesa, ņemot vērā apjomīgo pārbaudāmo faktisko apstākļu loku un to, ka termiņa nokavējuma periodā (no 31. jūlija) nav konstatējama papildus ziņu iegūšana, kura varētu nelabvēlīgi ietekmē privātpersonas, nesaskata, ka termiņa nokavējums varētu būt atstājis ietekmi uz lēmuma saturu. Tiesa arī ņem vērā, ka lēmums nav pieņemts pēc pieteicēja iniciatīvas, tādējādi kavējums nav skāris pieteicēja tiesības uz savlaicīgu iestādes reakciju uz iesniegumu.

Pieteicējs nepamatoti atsaucas uz tiesību normās noteiktajiem termiņiem administratīvā pārkāpuma lietvedībā, jo tie šajā lietā nav piemērojami. Tāpat tieši nav piemērojama arī Administratīvā procesa likuma 49. panta ceturto daļu, jo tā attiecas uz procesuālas darbības veikšanu, nevis lēmuma pieņemšanu pēc citas personas iesnieguma (kā tas arī salīdzinoši skaidrots pieteicēja pieteikumā norādītajā Senāta 2015. gada 8. jūnija spriedumā lietā Nr. A43016313 (SKA-642/2015) 5. punktā).

Ievērojot minēto, pieļautais lēmuma izdošanas termiņa nokavējums nav atzīstams par tādu pārkāpumu, kas pamatotu lēmuma prettiesiskumu kopumā.

[21.2] Pieteicējs nepamatoti atsaucas uz inspekcijas pienākumu pamatot lēmuma izdošanas lietderību.

Noteikumu Nr. 152 24. punkts noteic, ka inspekcija izvērtē, vai konkrētajā gadījumā konstatēto pārkāpumu dēļ darbnespējas lapu nepieciešams atzīt par nepamatoti izsniegtu. Tādējādi, ja inspekcija atzīst, ka darbnespējas lapu ir nepieciešams atzīt par nepamatoti izsniegtu, tai nav rīcības brīvības

lemt par to, vai anulēšana ir nepieciešama. Vienlaikus inspekcijai ir novērtējuma brīvība, izdarot secinājumu par to, vai darbnespējas lapa izsniegta pamatoti. Šo novērtējumu tiesa jau ir pārbaudījusi, bet tas neveido atsevišķu procesuālu pārkāpumu.

[21.3] Pieteicējs norādījis, ka inspekcija pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, nenosūtīt ģimenes ārstei pašu atzinumu, bet gan paziņojumu. No lietas materiāliem konstatējams, ka inspekcija ģimenes ārstei nosūtījusi paziņojumu, kurā pilnībā atspoguļots inspekcijas lēmums attiecībā uz periodiem, kuros anulējamas darbnespējas lapas, kā arī izdarāmi ieraksti par režīma pārkāpumiem, taču tas nesatur inspekcijas veikto faktisko apstākļu atreferējumu un secinājumus (*lietas 1. sējuma 26.-28. lapa*).

Tiesa piekrīt inspekcijas paskaidrojumā norādītajam, ka tiesību normas nenoteic precīzu kārtību, kādā ģimenes ārstam paziņojams atzinums. Tiesa ņem vērā, ka ģimenes ārstam (kā jau norādīts šā sprieduma 6. punktā) ir pienākums anulēt inspekcijas norādītās darbnespējas lapas, turklāt tas darāms neatkarīgi no inspekcijas sniegtā pamatojuma. Konkrētās inspekcijas darbības primāri vērstas uz personas veselības aprūpes (darbnespēju lapu izsniegšanas) novērtējumu, bet ne ģimenes ārstes darbības novērtējumu, tādēļ tiesības pārsūdzēt šo lēmumu ir tieši pieteicējam, nevis ģimenes ārstei. Pieteicējs savas tiesības vērsties tiesā ir sekmīgi īstenojis. Līdz ar to tiesa nesaskata nozīmi tajā, ka ģimenes ārstei netika nosūtīts pilns atzinuma teksts, bet gan izraksts, jo ar to bija pietiekami darbnespējas lapu anulēšanai.

[21.4] Pieteicējs iebildis pret to, ka inspekcijas lēmuma pieņemšanas procesā nav ticis uzklausīts, kas esot vērtējams kā būtisks procesuāls pārkāpums. Inspekcija paskaidrojumā atsaukusies uz Administratīvā procesa likuma 62. panta otrās daļas 3. punktu, norādot, ka veicamās pārbaudes rakstura dēļ pieteicēja uzklausīšana nebija lietderīga.

Tiesa piekrīt, ka tiesības tikt uzklausītam administratīvā procesa ietvaros ir būtiskas personas tiesības, tomēr tās nav absolūtas un to ierobežošana korelē arī ar personas sniegto ziņu iespējamo pienesumu procesā. Atbilstoši šādam principam inspekcijas minētais Administratīvā procesa likuma 62. panta otrās daļas 3. punkts paredz, ka personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav adekvāta. Pieteicēja norādītajā judikatūrā (*Senāta 2018. gada 21. septembra spriedumā lietā Nr. A420333014 (SKA-151/2018)*) tika vērtētas procesu uzsākušās personas tiesības izteikt savu viedokli, kas būtiski atšķiras no izskatāmās lietas. Konkrētajā gadījumā inspekcija veica pārbaudi par ārstniecības procesu un pārbaudāmās ziņas bija pamatā konstatējamas no medicīniskajiem dokumentiem, kā arī ārstniecības personu skaidrojumiem par veiktajiem ierakstiem. Tā kā pieteicēja apsvērumiem un viedoklim nav ietekmes uz šiem ierakstiem vai dokumentiem, tiesa nesaskata, ka pieteicēja viedokļa nenoskaidrošana būtu varējusi ietekmējusi administratīvā procesa iestādē kvalitāti vai rezultātu. Pacienta tiesības iebilst pret inspekcijas secinājumiem šādā gadījumā ir īstenojamas tiesas procesā, kurā pieteicējs ir izvērsti sniedzis savu viedokli.

[21.5] Apkopojot minēto, pieteicēja norādītie iebildumi par procesuāliem pārkāpumiem inspekcijas darbībā nepamato lēmuma vispārēju prettiesiskumu, tādēļ daļā, kurā lēmums atzīts par saturiski tiesisku, nav pamata tā atcelšanai.

[22] Ievērojot, ka pieteikums daļā ir apmierināms, pieteicējam atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmajai daļai atlīdzināma par pieteikumu samaksātā valsts nodeva.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un 289.-291. pantu Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**daļēji apmierināt** /pers. A/ pieteikumu un **atcelt** Veselības inspekcijas 2020. gada 14. augusta atzinumu Nr. 3.1.2. 1./7593/360 un SIA „Siriuss SA" vadītājas ģimenes ārstes /pers. B/ 2020. gada 1. septembra rīkojumu daļā par darbnespējas lapu anulēšanu periodā no 2017. gada 7. augusta līdz 20. augustam, 2017. gada 14. oktobra līdz 18. oktobrim, 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. februārim, no 26. maija līdz 30. maijam, no 2019. gada 1. jūlija līdz 5. jūlijam, no 2019. gada 6. jūlija līdz 7. augustam, kā arī pienākuma uzlikšana fiksēt ārstniecības režīma pārkāpumus.

**Atstāt spēkā** Veselības inspekcijas 2020. gada 14. augusta atzinumu Nr. 3.1.2. 1./7593/360 un SIA „Siriuss SA" vadītājas ģimenes ārstes /pers. B/ 2020. gada 1. septembra rīkojumu daļā par darbnespēju lapu anulēšanu periodā no 2017. gada 23. decembra līdz 2018. gada 8. janvārim, periodā no 2019. gada 1. marta līdz 27. martam, kā arī periodā no 2019. gada 3. septembra līdz 4. novembrim.

Piespriest no atbildētājas Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S. Kuškina